Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2019

Αγαπημένε κύριε Ευγένιε Τριβιζά,

Από μικρή θυμάμαι τη μαμά να μου διαβάζει τα βιβλία σας και να ταξιδεύουμε μαζί σε χώρες ονειρεμένες. Με αυτά τα βιβλία έμαθα να διαβάζω και να γράφω. Γινόμουν το ποντικάκι που σκαρφάλωνε στο δέντρο και προσπαθούσε να πιάσει το αστεράκι. Ήμουν η κυρία Γλυκερία που έφτιαχνε πάστα φλόρες και προφιτερόλ. Ήμουν ένα από τα παιδιά που έμαθαν στη Φρικαντέλα να μη μισεί τα κάλαντα.

Μετά από τόσα ταξίδια, όταν πέφτω για ύπνο σκέφτομαι την επόμενη περιπέτειά μου. Μήπως να δραπετεύσω με τον μαύρο αξιωματικό από τη σκακιέρα ή να κάνω παρέα στην πασχαλίτσα με τη μία κουκκιδίτσα; Μερικές φορές σκέφτομαι ότι πρέπει να μάθω στη Δόνα Τερηδόνα να μη ζηλεύει και αυτό είναι δύσκολο.

Όταν διαβάζω τα βιβλία σας θέλω να μπω μέσα στο παραμύθι και να μείνω εκεί μέσα για πάντα. Να ζω σε φανταστικούς κόσμους με τους γονείς μου και να τρώμε φύλλα μπακλαβά από τη στέγη του σπιτιού μας. Να επισκέπτομαι κάθε πρωί τον Γρουσούμψιο Στριμψίδη και να κάνω μπάνιο στη λιμνούλα του. Να τρώω κάθε μεσημέρι με τον Δήμιο δίκροκο αβγό στρουθοκάμηλου ομελέτα, ροδάκινα από ροδακινιές ποτισμένες με δάκρυα συναχωμένου δράκου και ρυζόγαλο από γάλα χρυσού αετού. Και το απόγευμα να κάνω μακιγιάζ στην Καιτούλα την Κοκέτα την Κοτούλα. Το βράδυ να πηγαίνω εκδρομή στον Μισισιπή.

Αναρωτιέμαι πόσο συναρπαστικό είναι να φτιάχνετε φανταστικές ιστορίες με διασκεδαστικούς ήρωες και ζηλευτά μέρη! Σας ευχαριστώ πολύ που κρατάτε συντροφιά σε όλα εμάς τα παιδιά με τα όμορφα βιβλία σας!

Με πολλή αγάπη,

η μικρή σας θαυμάστρια,

Έλενα Μπεκατώρου, μαθήτρια Δ΄ Δημοτικού

